

HISTORIA I TRADYCJA

<http://hit.policja.gov.pl/hit/aktualnosci/219474,Boze-Cialo.html>
2022-06-28, 05:54

BOŻE CIAŁO

Data publikacji 16.06.2022

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, w tradycji ludowej nazywana Bożym Ciałem, to święto ku czci Najświętszego Sakramentu. Dla katolików jest to ruchome święto nakazane, zobowiązujące do uczestnictwa we Mszy świętej, przypadające 60 dni po Wielkanocy.

Według tradycji, w tym dniu po uroczystej Mszy św. odbywa się procesja do czterech ołtarzy (na znak czterech stron świata), przy których odczytywane lub odśpiewywane są Ewangelie. W niektórych parafiach dzieci pierwszokomunijne posypują kwiatami drogę przed Najświętszym Sakramentem, a także wierni z tej okazji zakładają stroje ludowe. Kapłan niesie pod baldachimem monstrancję z Eucharystią, a towarzyszący mu ministranci okadzają ją kadzidłem. Zachował się również zwyczaj zabierania gałązek brzozy podczas pochodów, które umieszczone pod strzechą mają chronić dom przed nieszczęściami. Najpopularniejszą tradycją jest wicie wianków. Niegdyś przynoszono je w dzień Bożego Ciała i zostawały w kościele na siedem kolejnych dni, aby nabrały magicznych mocy. Dziś wianki poświęcone tego dnia zabrane do domu mają strzec domowników przed burzą, piorunami oraz szkodnikami.

Dwie najstłynniejsze procesje w kraju prowadzą głównymi historycznymi drogami: w Krakowie – od Wawelu do Kościoła Mariackiego, w Warszawie procesja rozpoczyna się pod katedrą św. Jana, a kończy na placu Piłsudskiego. Bardzo często obchodom towarzyszą orkiestry dęte, wojskowe czy młodzieżowe. Z krakowską procesją związany jest także Konik Zwierzyniecki, czyli ludowe obrzędy odbywające się w oktawę po Bożym Ciele. Od XVIII wieku konika zaczęto nazywać Lajkonikiem. Była to postać brodatego jeźdźca ubranego w czerwony strój i turecki turban na głowie oraz żółte buty. Siedział on na drewnianym jaskrawo przystrojonym koniu, a w ręku miał buławę (rodzaj broni popularnej na wschodzie). Zwyczaj konika powstał na pamiątkę zwycięstwa nad Tatarami.

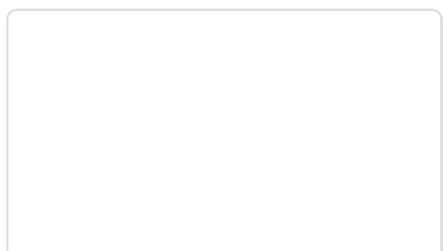
W Polsce od czasów rozbiorów z udziałem w procesji łączyła się w świadomości wiernych manifestacja przynależności narodowej. Po II wojnie światowej procesje w czasie Bożego Ciała były znakiem jedności narodu i wiary. Z tej racji ateistyczne władze państwowe niejednokrotnie zakazywały procesji urządzanych ulicami miast.

Z obchodami święta Bożego Ciała związana jest legenda o Juliannie z Cornillon, której miał objawić się Jezus nakazujący ustanowienia święta ku czci Najświętszego Sakramentu. Inne podanie głosi, że w 1263 roku miał miejsce cud eucharystyczny w Bolseni, gdy podczas odprawiania Mszy św. zauważono krwawienie hostii. Wydarzenie to zostało ukazane na freskach Rafaela w Pałacu Watykańskim (Msza Bolseńska).

Boże Ciało zostało do kalendarza liturgicznego wprowadzone w 1264 roku przez papieża Urbana IV. W Polsce jako pierwszy wprowadził je bp Nankier w 1320 r. w diecezji krakowskiej. W Kościele katolickim w Polsce pod koniec XIV w. święto Bożego Ciała było obchodzone już we wszystkich diecezjach. Było ono zawsze zaliczane do świąt głównych. Od końca XV w. przy okazji tego święta udzielano błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

Jest to dzień wolny od zajęć i pracy - tego dnia wszystkie sklepy, galerie, urzędy oraz szkoły i uczelnie są nieczynne.

Źródło: BEH-MP KGP, zdj. „Na Posterunku”

Boże Ciało w Krakowie.

W tradycyjnej procesji Bożego Ciała w Krakowie wzięły udział
Pan Prezydent Rzeczypospolitej.
Na ilustracji procesja na Rynku krakowskim; w głębi kościół
Marjański.